

ЗАТВЕРДЖЕНО
Загальними зборами учасників
Товариства з обмеженою відповідальністю
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «КРЕДИТ КАСА»
Протокол №3 від 11.05.2018 року
Генеральний директор
ТОВ «ФК «КРЕДИТ КАСА»



/Калюш А.П./

**ПРАВИЛА НАДАННЯ КОШТІВ У ПОЗИКУ,
В ТОМУ ЧИСЛІ І НА УМОВАХ ФІНАНСОВОГО КРЕДИТУ
ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «КРЕДИТ КАСА»**

**місто Рівне
2018 рік**

Ці Правила встановлюють порядок надання фінансових кредитів за рахунок власних коштів **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «КРЕДИТ КАСА»**.

Ці Правила розроблені на підставі Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», Цивільного кодексу України, законодавства України та нормативних актів щодо державного регулювання ринків фінансових послуг, що формують відносини в сфері фінансових послуг.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «КРЕДИТ КАСА» (далі - Товариство) є учасником ринку фінансових послуг, що має право відповідно до чинного законодавства України надавати кошти у фінансовий кредит за рахунок власних коштів юридичним та фізичним особам (надалі Позичальник або Клієнт) на визначений строк та під відсотки на умовах, передбачених кредитним договором.

1.2. Види фінансового кредиту.

1.2.1. За строками користування:

- короткострокові - до 1-го року;
- середньострокові - від 1-го до 3-х років;
- довгострокові - понад 3-и роки.

Строк користування фінансовим кредитом, а також відсотки за його користування розраховуються з моменту отримання коштів готівкою через касу Товариства, зарахування їх на рахунок Позичальника або зарахування грошових коштів на рахунок продавця (на придбання товару якого оформляється кредит) згідно рахунку фактури або договору до повного погашення кредиту та відсотків за його користування.

Фінансові кредити можуть надаватися:

- короткострокові - у випадках тимчасових фінансових труднощів у Позичальника, що виникають у зв'язку з витратами на придбання майна, поліпшення житлових умов, реконструкцію нерухомого майна, виробництво, закупку сировини, матеріалів, оснащення тощо;
- середньострокові - на оплату обладнання, на формування основних фондів, модернізацію і розширення діючих фондів, тощо;
- довгострокові - капітальні затрати на придбання, реконструкцію об'єктів нерухомості, нове будівництво, приватизацію, тощо.

1.2.2. За забезпеченням:

- забезпечені іпотекою;
 - забезпечені заставою (майном, майновими правами, корпоративними правами, цінними паперами, тощо);
- іншим забезпеченням (порука, свідоцтво страхових організації та ін.);

- без забезпечення (бланкові).
- 1.2.3. За ступенем ризику:
- стандартні кредити;
 - кредити з підвищеним ризиком.
- 1.2.4. За методами надання:
- повною сумою, передбаченою кредитним договором;
 - гарантійні кредити, з заздалегідь обговореною датою надання.
- 1.2.5. За строками погашення:
- що погашаються в кінці терміну;
 - що погашаються відповідно до графіка, обумовленого кредитним договором.

2. ПОРЯДОК НАДАННЯ ФІНАНСОВИХ КРЕДИТІВ ТА ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОСІБ, ЯКИМ НАДАЮТЬСЯ КРЕДИТИ

2.1. Фінансовий кредит.

2.1.1. Товариство надає фінансові кредити фізичним особам та суб'єктам господарської діяльності всіх форм власності на умовах, передбачених кредитним договором. Основними умовами надання кредиту є: забезпеченість (якщо це передбачено умовами кредитного договору), повернення, строковість, платність та цільове використання.

2.1.2. Принцип забезпеченості означає наявність у Товариства прав і реальних гарантій для захисту своїх інтересів в недопущенні збитків від неповернення боргу через неплатоспроможність Позичальника, шляхом задоволення вимоги за рахунок звернення стягнення на предмет забезпечення, що передбачено договором або інше майно Позичальника або за рахунок гарантій та порук.

Кредитний ризик може забезпечуватися страхуванням. У разі страхування кредитного ризику Товариство повинно переконатися в надійності страховика.

Для більшої надійності окремих видів забезпечення кредиту і відсотків по ньому може укладатися тристоронній договір: Товариство - Гарант (поручитель, страхова організація) - Позичальник.

2.1.3. Принцип повернення, строковості та платності означає, що кредит повинен бути повернений Позичальником Товариству у термін, визначений кредитним договором, з відповідною оплатою за його користування.

2.1.4. Цільовий характер кредиту передбачає використання кредитних коштів на цілі, передбачені в кредитному договорі.

Кредити можуть видаватися Позичальникам в іноземній (у разі отримання ліцензії на цей вид діяльності) та національній валюті України.

2.2. Основні принципи проведення кредитної політики.

2.2.1. При проведенні кредитної політики, Товариство виходить з необхідності забезпечення поєднання інтересів Товариства, його учасників та

Позичальників.

2.2.2. Товариство самостійно визначає порядок використання грошових коштів, проведення кредитних операцій, встановлення рівня відсоткових ставок і плату за надання, користування та обслуговування кредиту.

Рішення про надання кредиту Позичальнику приймається Кредитним комітетом (комісією), який затверджується наказом директора Товариства, та оформлюється в письмовій формі.

2.3. Умови та порядок укладення кредитних договорів між Товариством і Позичальником

2.3.1 Кредитні взаємовідносини регламентуються на підставі кредитних договорів укладених між Товариством і Позичальником в письмовій формі. Кредитні договори визначають взаємні зобов'язання і відповідальність сторін і не можуть змінюватися в односторонньому порядку без письмової згоди обох сторін.

Кредитний договір повинен містити:

- назву документа;
- назву, адресу та реквізити суб'єктів господарської діяльності;
- прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, яка отримує фінансовий кредит та її місце проживання;
- найменування, місце знаходження юридичної особи;
- найменування фінансової операції;
- розмір фінансового кредиту, строки його надання та умови взаєморозрахунків;
- строк дії договору;
- порядок зміни і припинення дії договору;
- права та обов'язки сторін, відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору;
- інші умови за згодою сторін;
- підписи сторін.

Для одержання кредиту Позичальник звертається до Товариства. Форма звертання може бути у вигляді листа, клопотання, заяви. У цьому документі вказується необхідна сума кредиту, його мета, терміни погашення і форми забезпечення.

Фізичні особи подають такі документи:

- паспорт або документ, що його замінює;
- довідку про присвоєння ідентифікаційного номеру в ДРФО;
- довідку з місця роботи клієнта з зазначенням доходу за останні шість місяців (довідка повинна містити назву підприємства, юридичну адресу, контактні телефони, ПІБ керівника та головного бухгалтера роботодавця, які підписують зазначену довідку);
- документи, що необхідні для визначення платоспроможності клієнта;
- інші документи, за вимогою Товариства в залежності від програми, за якою надається кредит.

Юридичні особи подають такі документи:

- копію свідоцтва про державну реєстрацію;
- копії засновницьких документів;
- копію довідки про внесення до державного реєстру ЄДРПОУ;
- баланс, звіт про фінансові результати за останні 2 роки (поквартально);
- розшифровку дебіторської та кредиторської заборгованості основних засобів на останню звітну дату;
- документи (наказ та/або протокол загальних зборів), що підтверджують повноваження директора та головного бухгалтера;
- довідку про наявність кредитів, порук та інших зобов'язань підприємства;
- інші документи за вимогою Товариства в залежності від програми, за якою надається кредит.

2.3.2 Ідентифікація осіб, яким надаються кредити.

Відповідальний працівник Товариства, який проводить ідентифікацію, в присутності клієнта - фізичної або юридичної особи, робить копії документів, на підставі яких проводилась ідентифікація. Копії засвідчуються, підписами відповідального працівника та клієнта. Одночасно, відповідальний працівник на документі проставляє напис «згідно з оригіналом».

При виникненні підозри відносно того, що особа діє не від власного імені, працівнику Товариства забороняється вступати в договірні відносини з такою особою. Дана вимога не стосується осіб, що діють на підставі довіреності.

Відповідальний працівник, з метою додаткового вивчення клієнта, має право витребувати від клієнта інші документи і відомості, необхідні для з'ясування його суті діяльності, фінансового стану.

Документальне фіксування проведеної первісної ідентифікації на етапі встановлення відносин з клієнтом, зазначається у договорі про надання фінансового кредиту та може бути викладений у відповідній анкеті клієнта, яка додається до його справи. Відповідальний працівник формує та підписує відповідну анкету клієнта.

2.3.3 Розмір відсоткових ставок і порядок їх сплати встановлюється Товариством і визначаються в кредитному договорі в залежності від кредитного ризику, наданого забезпечення, кон'юнктури на кредитному ринку, терміну користування кредитом і інших факторів.

2.3.4 Позичальник, що отримує кредит на придбання товарів або на оплату товарно-матеріальних цінностей в межах діючого законодавства за контрактами, договорами, надає Товариству копії цих контрактів, договорів та інші документи, які стосуються заходу, надходженнями від якого передбачається повернення кредиту.

2.3.5 Позичальник, що звертається до Товариства для отримання кредиту на спорудження об'єктів житла, об'єктів, соціально-культурного призначення та інших, надає Товариству проект будівництва (реконструкції),

що відповідає встановленим законодавством санітарно-гігієнічних екологічних та інших нормам, а також висновки експертів щодо проектно-кошторисної документації, які підтверджують дотримання встановлених норм, та інші документи (контракт з будівельною фірмою, техніко-економічне обґрунтування, графіки виконання робіт), які необхідні для кредитування.

2.3.6 Для отримання кредиту на придбання об'єктів нерухомості на вторинному ринку позичальник-фізична особа надає до Товариства копію паспорта продавця та ідентифікаційного номеру в ДРФО, та нотаріально засвідчені копії засновницьких документів, якщо позичальник юридична особа, витяг з реєстру прав власності на об'єкт нерухомості з БТІ, технічний паспорт на об'єкт нерухомості, документ, що підтверджує право власності, довідки про відсутність заборгованості по комунальних платежах.

2.3.7 Товариство має право вимагати у Позичальника інші документи, необхідні для прийняття рішення про видачу кредиту.

2.3.8 Після подання потенційним Позичальником заяви на одержання кредиту, Товариство аналізує і вивчає його діяльність, визначає його кредитоспроможність, прогнозує ризик неповернення кредиту і несплати процентів та приймає рішення про надання або відмову у наданні кредиту.

2.3.9 Забороняється видача кредитів на:

- покриття збитків від господарської діяльності Позичальника;
- формування і збільшення статутного фонду юридичних осіб.

2.3.10 Кредити надаються фізичним особам та суб'єктам господарської діяльності в безготівковій формі шляхом перерахування на поточний рахунок Позичальника, якщо інше не передбачено кредитним договором.

3. ПОРЯДОК МОНІТОРИНГУ НАДАНИХ КРЕДИТІВ, УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ, ПРИТАМАННИМИ ЗДІЙСНЕННЮ ТАКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (КРЕДИТНИМИ, ЛІКВІДНОСТІ, ОПЕРАЦІЙНИМИ ТОЩО), ТА СУПРОВОДЖЕННЯ ПРОСТРОЧЕНИХ КРЕДИТІВ

3.1. Кредитні взаємини регламентуються кредитним договором, який укладається між кредитором і позичальником тільки у письмовій формі, який відображає взаємні зобов'язання і відповідальність сторін і не може змінюватися в односторонньому порядку без згоди обох сторін. Кредитний договір визначає права і обов'язки обох сторін у зв'язку з видачею кредиту;

Видача кредиту проводиться після підписання кредитного договору позичальником і кредитором, і після виконання умов, визначених в кредитному договорі.

Після укладення кредитного договору відповідальний співробітник кредитного підрозділу вводить всі дані про клієнта в базу даних і формує кредитну справу.

Будь-яка інформація про видані кредити є конфіденційною, крім випадків встановлених законодавством України.

3.2. Кредитний моніторинг.

Кредитний моніторинг проводиться відповідальним співробітником Товариства відповідно до законодавства України та нормативних актів щодо державного регулювання ринків фінансових послуг і внутрішніх правил Товариства не менш ніж один раз на місяць.

3.2.1 Товариство здійснює моніторинг наданих кредитів за такими критеріями:

- стандартна фінансова операція - фінансова операція, за якою ризик є незначним і становить не більше 1 (одного) процента суми заборгованості;
- гранична фінансова операція - фінансова операція, за якою ризик є незначним, але може збільшитися внаслідок виникнення несприятливої для клієнта ситуації та становить не більше 5 (п'яти) процентів суми заборгованості;
- небезпечна фінансова операція - фінансова операція, за якою ризик є значним, надалі може збільшуватись і становити не більше 20 (двадцяти) процентів від суми заборгованості, а також є імовірність несвоєчасного погашення заборгованості в повній сумі та в строки, що передбачені відповідним договором;
- сумнівна фінансова операція - фінансова операція, за якою виконання зобов'язань з боку клієнта фінансової установи в повній сумі (з урахуванням фінансового стану клієнта) під загрозою, імовірність повного погашення заборгованості низька та становить не більше 50 (п'ятдесяти) процентів від суми заборгованості;
- безнадійна фінансова операція - операція, імовірність виконання зобов'язань за якою з боку клієнта Товариства (з урахуванням фінансового стану клієнта та рівня забезпечення) практично відсутня; ризик за такою операцією дорівнює сумі заборгованості за нею;
- вартість застави - вартість, визначена за звичайними цінами на момент оцінки ризику даного кредиту в порядку, встановленому законодавством України;
- гарантія - вид забезпечення виконання зобов'язання, за яким гарант гарантує перед кредитором виконання обов'язку боржником;
- забезпечена заборгованість - заборгованість, яка має забезпечення у вигляді ліквідної застави, вартість якої визначена за звичайними цінами та перевищує заборгованість клієнта не менш ніж на 25 (двадцять п'ять) процентів;
- незабезпечена заборгованість - заборгованість, яка не має забезпечення або має забезпечення у вигляді ліквідної застави, вартість якої визначена за звичайними цінами та становить менш ніж 60 (шістдесят) процентів суми заборгованості клієнта;
- недостатньо забезпечена заборгованість - заборгованість, яка має забезпечення у вигляді ліквідної застави, вартість якої визначена за звичайними цінами та становить, не менш ніж 60 (шістдесят) процентів від суми заборгованості клієнта, застрахована в установленому порядку або гарантована іншими фінансовими установами чи поруками юридичних осіб;

- платоспроможність - здатність клієнта своєчасно здійснювати розрахунки за своїми зобов'язаннями;
- порука - вид забезпечення виконання зобов'язання, за яким поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку.

З метою недопущення збитків від неповернення боргу через неплатоспроможність клієнтів оцінка ризиків здійснюється фінансовою установою за всіма фінансовими операціями.

Товариство самостійно визначає можливий рівень ризику фінансових операцій, оцінює фінансовий стан клієнтів та вартість застави в межах чинного законодавства. При проведенні кредитного моніторингу враховуються такі умови:

- стан погашення кредиту;
- використання сум кредиту відповідно до кредитного договору;
- відповідність умовам, на яких було здійснено надання кредиту;
- підтримка реальної вартості забезпечення кредиту.

3.2.2 Відповідний підрозділ здійснює контроль за отриманням відсотків, суми основного боргу в терміни, вказані в кредитному договорі, контролює графік повернення виданих кредитів по кожному позичальникові, інформує директора про всі повернення кредитів і порушеннях кредитних договорів, зокрема по:

- достроковому поверненні кредиту або його відсотків;
- порушення термінів платежів суми кредиту і несплаті відсотків по кредиту; - погашенні суми кредиту і відсотків по ньому при настанні терміну, згідно кредитного договору;
- готує пропозиції про віднесення кредитів до розряду проблемних кредитів.

3.2.3 Якщо кредит використовується на цілі, відмінні від тих, які були визначені кредитним договором, Товариство розглядає питання про припинення подальшого кредитування позичальника (відповідно до, умов договору).

Якщо керівник відповідного підрозділу вважає, що ділове і фінансове положення, позичальника погіршало до ступеня, загрозової можливості погашення кредиту, Товариство може вимагати від позичальника представити програму, що виправляє ситуацію і вжити заходів, що знижують ризик.

Якщо програма, що виправляє ситуацію, негативно оцінюється Товариством, слід вимагати від позичальника надання додаткового забезпечення кредиту або провести розірвання кредитного договору, з обов'язковим повним погашенням існуючої заборгованості по кредиту.

3.3. Управління ризиками.

Ризик Товариства - це можливість зазнати втрат у разі виникнення несприятливих обставин або ймовірність одержання доходів, менших від очікуваних, а також зниження вартості активів.

Ризиком стосовно однієї особи або групи пов'язаних осіб вважається

сукупність вимог Товариства за позиками, кредитами, а також гарантіями, поруками, облігаціями, векселями та іншими позабалансовими вимогами за зобов'язаннями однієї особи або групи пов'язаних осіб.

При застосуванні цієї норми для заборгованості за позиками, кредитами, консолідованим іпотечним боргом або іпотечним покриттям, ризиком стосовно однієї особи або групи пов'язаних осіб вважається ризик за кожним окремим активом, що входить до складу такого забезпечення.

3.3.1. Ризик Товариства стосовно однієї особи або групи пов'язаних осіб вважається великим, якщо його сума становить або перевищує 10 відсотків власного капіталу. Кредитна установа щокварталу надає до Держфінпослуг інформацію про кожний великий ризик відповідно до законодавства.

3.3.2. Кредитна установа не може нести ризик стосовно однієї особи або групи пов'язаних осіб, що перевищує 25 відсотків власного капіталу.

3.3.3. Кредитна установа не може нести великі ризики, що в сумі перевищують восьмикратний розмір власного капіталу.

3.4. Оцінка фінансового стану клієнта.

3.4.1. Критерії оцінки фінансового стану клієнта встановлюються Товариством самостійно на підставі аналізу їх балансів і звітів про фінансові результати в динаміці тощо (за наявності).

Результати оцінки фінансового стану клієнтів мають зберігатися відповідно до строків зберігання документів з кредитування та надання інших фінансових послуг, установлених законодавством України, особливо щодо великих кредитів, а також кредитів, наданих фінансовою установою особам, які пов'язані з нею.

3.4.2. Товариство самостійно встановлює нормативні значення для кожного показника залежно від його значимості серед інших показників, що можуть свідчити про найбільшу ймовірність виконання клієнтом зобов'язань за фінансовими операціями.

Клас клієнта за результатами оцінки його фінансового стану визначається на підставі основних показників та коригується з урахуванням додаткових показників.

3.4.3. Платоспроможність клієнта визначається за такими показниками:

1) *коефіцієнт миттєвої ліквідності (КЛ1)*, що характеризує, як швидко короткострокові зобов'язання можуть бути погашені високоліквідними активами:

$$КЛ1 = A_v / Зп$$

де A_v - високоліквідні активи, до яких належать грошові кошти, їх еквіваленти та поточні фінансові інвестиції,

$Зп$ - поточні зобов'язання.

Оптимальне теоретичне значення показника КЛ 1 - не менше ніж 0,2;

2) *коефіцієнт поточної ліквідності (КЛ2)*, що характеризує можливість погашення короткострокових зобов'язань у встановлені строки:

$$КЛ2 = A_l / Зп$$

де A_l - ліквідні активи, що складаються з високоліквідних активів, дебіторської заборгованості, одержаних векселів,

Зп - поточні зобов'язання.

Оптимальне теоретичне значення показника КП2 - не менше ніж 0,5;

3) *коефіцієнт загальної ліквідності (КЛЗ)*, що характеризує те, наскільки обсяг поточних зобов'язань можна погасити за рахунок усіх ліквідних активів:

$$\text{КЛЗ} = \text{Ао} / \text{Зп}$$

де Ао - оборотні активи,

Зп - поточні зобов'язання.

Оптимальне теоретичне значення показника КП - від 1,0 до 2,0.

3.4.4. Фінансова стійкість клієнта визначається за такими показниками:

1) *коефіцієнт маневреності власних коштів (КМ)*, що характеризує ступінь мобільності використання власних коштів:

$$\text{КМ} = (\text{Вк} - \text{Ан}) / \text{Вк}$$

де Вк - власний капітал,

Ан - необоротні активи.

Оптимальне теоретичне значення показника КМ - не менше ніж 0,5;

2) *коефіцієнт фінансування (КФ)*, що характеризує ступінь фінансового ризику:

$$\text{Кф} = \text{Зк} / \text{Вк}$$

де Зк - залучені кошти (довгострокові та поточні зобов'язання),

Вк - власний капітал.

Оптимальне теоретичне значення показника КФ - від 0,5 до 1,0.

3.4.5. Рентабельність клієнта визначається за такими показниками:

1) *рентабельність активів:*

$$\text{Р}_а = \text{Пч} / \text{А}$$

де Пч - чистий прибуток,

А - активи;

2) *рентабельність продажу:*

$$\text{Р} = \text{Пч} / \text{Ор}$$

де Пч - чистий прибуток,

Ор - обсяг реалізації продукції (без ПДВ).

3.4.6. Аналіз грошових потоків клієнта має здійснюватися з урахуванням показника К - відношення чистих надходжень на всі поточні рахунки клієнта до суми основного боргу за фінансовою операцією та процентами (платою) за нею з урахуванням строку дії договору надання фінансової послуги:

$$\text{К} = ((\text{Нсм} \times \text{п}) - (\text{Зм} \times \text{п}) - \text{Зі}) / \text{Ск}$$

де Нсм - середньомісячні надходження на рахунки клієнта протягом трьох останніх місяців (за винятком кредитних коштів), Ск - сума кредиту та проценти за ним, п - кількість місяців дії кредитного договору, Зм - щомісячні умовно-постійні зобов'язання клієнта (адміністративно-господарські витрати тощо), Зі - податкові платежі та сума інших зобов'язань перед кредиторами, що мають бути сплачені з рахунку клієнта, крім сум зобов'язань, строк погашення яких перевищує строк дії договору з надання фінансових послуг (за даними останнього балансу).

3.4.7. Для оцінки фінансового стану клієнта - фізичної особи Товариство самостійно встановлює показники та їх оптимальні значення залежно від виду кредиту, його обсягу й строку, виду забезпечення (застави), за кредитною історією клієнта за умови її наявності.

У разі визначення платоспроможності клієнта - фізичної особи під час розгляду питання про надання кредиту та оцінки його фінансового стану під час обслуговування боргу мають враховуватися як кількісні показники (економічна платоспроможність), так і якісні характеристики (особиста платоспроможність) клієнта, що підтверджуються відповідними документами й розрахунками.

3.5. Супроводження прострочених кредитів.

3.5.1. Класифікація клієнтів - юридичних осіб здійснюється за результатами оцінки їх фінансового стану:

Клас «А» - фінансова діяльність добра, що свідчить про можливість своєчасного виконання зобов'язань за фінансовими операціями, зокрема погашення основної суми заборгованості та процентів за нею відповідно до умов договору щодо надання фінансового кредиту; економічні показники в межах встановлених значень (відповідно до методики оцінки фінансового стану клієнта, затвердженої внутрішніми документами фінансової установи (за наявності); вище керівництво клієнта має відмінну ділову репутацію.

Клас «Б» - фінансова діяльність клієнта цієї категорії близька за характеристиками до класу «А», але ймовірність підтримування її на цьому рівні протягом тривалого часу є низькою.

Клас «В» - фінансова діяльність задовільна і потребує більш детального контролю.

Клас «Г» - фінансова діяльність незадовільна (економічні показники не відповідають встановленим значенням) і спостерігається її нестабільність протягом року; є високий ризик значних збитків; імовірність повного погашення кредитної заборгованості та процентів/комісій за нею є низькою; проблеми можуть стосуватися стану забезпечення за кредитом, потрібної документації щодо забезпечення, яка свідчить про наявність (схоронність) і його ліквідність тощо.

Клас «Д» - фінансова діяльність незадовільна і є збитковою; показники не відповідають встановленим значенням, фінансова операція не забезпечена ліквідною заставою (або безумовною гарантією), імовірності виконання зобов'язань клієнтом фінансової установи практично немає. До цього класу належить клієнт фінансової установи, який визнаний банкрутом в установленому чинним законодавством порядку.

За результатами оцінки фінансового стану клієнт фінансової установи зараховується до відповідного класу.

3.5.2. Для оцінки фінансового стану клієнта - фізичної особи Товариство встановлює показники та їх оптимальні значення залежно від виду кредиту (на придбання або будівництво житла, придбання транспортних засобів, товарів тривалого використання, на інші потреби), його обсягу й строку, виду забезпечення (застави) за договором щодо надання фінансового

кредиту.

Класифікація клієнтів - фізичних осіб за результатами визначення їх платоспроможності (фінансового стану) здійснюється з урахуванням рівня забезпечення за фінансовими операціями;

Клас «А» - сукупний чистий дохід клієнта значно перевищує внески на погашення кредиту і процентів/комісій за ним, високою є імовірність збереження такого співвідношення протягом дії кредитного договору; обсяг, якість і ліквідність забезпечення, за фінансовими операціями, що видаються на строк, більший, ніж рік, достатні або клієнт має високу особисту платоспроможність (що підтверджується документально) і заслуговує на безперечну довіру; немає жодних свідчень про можливість затримки з поверненням кредиту й процентів/плати за надання кредиту за ним відповідно до умов договору щодо надання фінансового кредиту.

Клас «Б» - основні характеристики аналогічні або близькі до класу «А», однак імовірність їх підтримування на такому самому рівні є низькою або наявна тенденція (або інформація) щодо можливості їх зниження. Обсяг, якість і ліквідність забезпечення за фінансовими операціями, що видаються на строк, більший, ніж рік, достатні для погашення в повному обсязі заборгованості та процентів/плати за надання кредиту за нею,

Клас «В» - сукупні обсяги доходів і витрат клієнта свідчать про досягнення граничної межі в забезпеченні погашення боргу, зміну місця роботи (з погіршенням умов), зростання обсягу зобов'язань клієнта, що свідчить про підвищення імовірності несвоєчасного та/або в неповній сумі погашення заборгованості і процентів/плати за надання кредиту за нею. Обсяг, якість і ліквідність забезпечення за кредитами, що видаються на строк, більший, ніж рік, достатні для погашення в повному обсязі заборгованості та процентів/плати за надання кредиту за нею.

Клас «Г» - фінансовий стан клієнта нестабільний. Наявна тенденція і періодично виникають проблеми зі своєчасною сплатою заборгованості та процентів/плати за надання кредиту за нею через нестабільність доходів клієнта або зростання витрат та/або зобов'язань. Сукупний чистий дохід клієнта в окремі періоди не забезпечує сплати заборгованості та процентів/плати за надання кредиту за нею. Є проблеми щодо забезпечення (низький рівень його ліквідності або його обсяг недостатній тощо).

Клас «Д» - фінансовий стан клієнта незадовільний. Доходи не забезпечують сплати заборгованості та процентів/плати за надання кредиту за нею. Кредит не забезпечений ліквідною заставою. Практично немає змоги сплатити заборгованості та процентів/плати за надання кредиту за нею, у тому числі за рахунок забезпечення.

3.5.3. Якщо немає достовірної фінансової звітності, що підтверджує оцінку фінансового стану клієнта - юридичної особи, або відповідних документів та інформації щодо оцінки фінансового стану фізичної особи, а також належним чином оформлених документів, на підставі яких здійснювалася фінансова операція, то такі клієнти мають класифікуватися не вище ніж клас «Г».

3.5.4. Відповідно до здійсненої оцінки фінансового стану клієнта та визначення групи фінансових операцій за станом обслуговування клієнтом заборгованості із застосуванням відповідних критеріїв здійснюється класифікація портфеля фінансової установи щодо укладених договорів з надання кредитів за ступенем ризику та визначається категорія фінансової операції таким чином:

Фінансовий стан клієнта (клас)	Обслуговування боргу клієнтом (група)		
	«добре»	«слабке»	«незадовільне»
«А»	«стандартна»	«стандартна»	«гранична»
«Б»	«стандартна»	«гранична»	«небезпечна»
«В»	«гранична»	«небезпечна»	«сумнівна»
«Г»	«сумнівна»	«сумнівна»	«безнадійна»
«Д»	«сумнівна»	«безнадійна»	«безнадійна»

Питання про визнання заборгованості сумнівною Керівником відповідного підрозділу вноситься на розгляд Кредитного комітету (комісії).

У разі ухвалення рішення про визнання заборгованості клієнта сумнівною керівник відповідного підрозділу забезпечує перенесення заборгованості на рахунки сумнівної заборгованості та розглядаються різні варіанти вирішення проблеми по з'ясуванню причин порушення умов кредитного договору (телефонне повідомлення, надсилання листів відвідування позичальника).

3.6. Пролонгація кредиту.

Питання про пролонгацію кредитного договору розглядається на підставі заяви позичальника не менше ніж за п'ять робочих днів до настання терміну виконання позичальником своїх зобов'язань за кредитним договором.

Заява позичальника про пролонгацію повинна бути надана клієнтом до Товариства не менше ніж за 10 робочих днів до настання терміну виконання клієнтом своїх зобов'язань за кредитним договором.

Ухваленню рішення про пролонгацію передуює встановлена процедура аналізу кредитоспроможності клієнта.

Якщо на час укладення договору пролонгації (тобто продовження строку дії кредитного договору) фінансової операції з платоспроможним і надійним клієнтом - юридичною особою, якого віднесено до класу «А» або «Б», не спостерігається погіршення його фінансового стану й проценти сплачуються своєчасно (за умови, що сплата процентів за договорами передбачена не рідше одного разу на квартал), то така операція вважається строковою, тобто пролонгованою без пониження класу клієнта. Разом з цим, надходження коштів (крім кредитних коштів) на поточні рахунки клієнта протягом первісного строку надання фінансового кредиту згідно з відповідним договором мають перевищувати розмір заборгованості не менше ніж удвічі та засвідчуватися документально.

Пролонговані договори щодо надання фінансових кредитів, які укладені з клієнтами - фізичними особами та передбачають придбання та

вдосконалення нерухомості, автотранспорту, товарів довгострокового використання, вважаються пролонгованими без пониження класу клієнта, якщо на час укладення договору про пролонгацію клієнти - фізичні особи віднесені до класу «А» або «Б» та проценти (плата за видачу та обслуговування кредиту, інші платежі) сплачуються своєчасно, Пролонгація кредитів за інших умов розглядається як пролонгація з пониженням класу клієнта.

Рішення про пролонгацію кредитного договору приймається на засіданні Кредитного комітету (комісії) Товариства та фіксується у письмовій формі.

3.7. Нормативи ліквідності Товариства

3.7.1. Норматив короткострокової ліквідності встановлюється для контролю за здатністю Товариства виконувати прийняті короткострокові зобов'язання за рахунок ліквідних активів.

Норматив короткострокової ліквідності визначається як відношення ліквідних активів (строк погашення до одного року) Товариства до її короткострокових зобов'язань із строком погашення до одного року.

3.7.2. До ліквідних активів при розрахунку нормативу короткострокової ліквідності входять:

грошові кошти готівкою;

грошові кошти на поточних рахунках у банках;

короткострокові депозити, розміщені в банках;

короткострокові кредити, надані іншим фінансовим установам та клієнтам;

державні цінні папери.

3.7.3. До короткострокових зобов'язань входять:

кошти до запитання;

зобов'язання перед Державним бюджетом України;

короткострокові кредити, одержані від інших фінансових установ;

короткострокові боргові цінні папери, емітовані кредитною установою;

зобов'язання і вимоги за всіма видами гарантій, порук;

зобов'язання з кредитування, надані іншим фінансовим, установам та клієнтам;

субординований борг Товариства, до строку погашення якого залишилось не більше одного року.

3.7.4. Показник нормативу короткострокової ліквідності повинен бути не менше ніж 20 відсотків.

4. ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ РЕЗЕРВІВ ДЛЯ ПОКРИТТЯ РИЗИКІВ

Товариство повинно створювати цільові фонди, призначені для покриття витрат, пов'язаних з його діяльністю:

- резервний (страховий);

- резерв для покриття ризиків неповернення основного боргу за кредитами.

4.1. Резервний фонд.

4.1.1. Товариство повинно створювати резервний фонд згідно Закону України «Про господарські товариства» та статуту Товариства, у розмірі не менше 25 відсотків статутного фонду.

4.1.2. Резервний фонд створюється шляхом щорічних відрахувань у розмірі 5 відсотків від чистого прибутку Товариства до отримання необхідної суми. Кошти фонду знаходяться у повному розпорядженні Товариства.

4.1.3. Резервний фонд створюється для покриття непередбачених збитків. Використання Резервного фонду здійснюється за розпорядженням Загальних зборів Учасників Товариства.

4.2. Резерв для покриття ризиків неповернення основного боргу за кредитами.

4.2.1. Товариство створює резерв для покриття ризиків неповернення основного боргу за кредитами, що виникають в результаті діяльності з надання фінансових кредитів, для відображення реального результату такої діяльності з урахуванням погіршення якості його активів або підвищення ризиковості операцій при здійсненні такої діяльності. Товариство створює резерв самостійно в розмірі, достатньому для повного покриття ризиків неповернення основного боргу за кредитами визнаними нестандартними; та безнадійними згідно із законодавством та «Методикою формування небанківськими фінансовими установами резерву для покриття ризиків неповернення основного боргу за кредитами, гарантіями, поруками, придбаними цінними паперами, іншими видами заборгованості, визнаними нестандартними».

4.2.2. Резерв складається з резервів під стандартну та нестандарту заборгованість. Резерви під нестандарту заборгованість формуються за фінансовими операціями, які залежно від наявності забезпечення, а також кількості днів, на які прострочено заборгованість, поділяються на 3 основні групи ризику: небезпечні, сумнівні та безнадійні.

4.2.3. Товариство здійснює розрахунок резервів під стандартну та нестандартну заборгованість з урахуванням строків погашення боргу за фінансовими операціями протягом місяця, за який було здійснено фінансову операцію відповідно до чинного законодавства.

4.2.4. На підставі класифікації загальної суми заборгованості за кожною фінансовою операцією, враховуючи прийняте забезпечення, Товариство зважує його на встановлений коефіцієнт резервування:

Категорія фінансової операції	Коефіцієнт резервування (за ступенем ризику)
Стандартна	1%
Гранична	5%
Небезпечна	20%
Сумнівна	50%
Безнадійна	100%

4.2.5. З метою реальної оцінки доходів Товариства встановлюється порядок формування та використання резерву під прострочену та сумнівну заборгованість.

Нараховані доходи за фінансовими операціями Товариства вважаються сумнівними щодо отримання, якщо платіж за основним боргом прострочений понад 90 днів або проценти за ним прострочені понад 60 днів.

Товариство зобов'язано формувати резерви незалежно від її фінансового стану (прибуткової або збиткової діяльності) на всю суму прострочених понад 31 день і сумнівних щодо отримання нарахованих доходів.

4.2.6. Заборгованість за простроченими понад 31 день і сумнівними щодо отримання нарахованими доходами належить до нестандартної заборгованості.

4.2.7. Формування резерву під нестандартну заборгованість Товариства здійснюється щомісяця в розмірі фактичної заборгованості за простроченими понад 31 день і сумнівними щодо отримання, нарахованими доходами за станом на перше число місяця, наступного за звітним. Контроль за повнотою сформованого резерву здійснюється за даними місячного оборотно-сальдового балансу.

4.2.8. Товариство зобов'язано щомісяця здійснювати інвентаризацію прострочених і сумнівних заборгованостей та в разі погашення клієнтом заборгованості за нарахованими доходами коригувати суму резерву відповідно до загальної суми прострочених понад 31 день і сумнівних щодо отримання нарахованих доходів, що обліковуються за відповідними балансовими рахунками.

4.2.9. Резерв використовується тільки для покриття непогашеної простроченої заборгованості за основним боргом (без процентів та комісії), стягнення якої неможливе.

4.2.10. Нараховані доходи, що визнані згідно з чинним законодавством безнадійними щодо отримання, списуються за рішенням відповідного органу управління фінансової установи за рахунок резерву під прострочену сумнівну заборгованість.

4.2.11. Розмір резерву для покриття ризиків, що створюється за рахунок збільшення валових витрат Товариства, не може перевищувати 15 відсотків від суми боргових вимог, а саме сукупних зобов'язань дебіторів Товариства на останній робочий день звітного податкового періоду.

4.2.12. До суми зазначеної заборгованості не включаються зобов'язання дебіторів, які виникають при здійсненні операцій, що не включаються до

основної діяльності Товариства.

5. ПОРЯДОК ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ДОГОВОРІВ, ЯКИЙ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ШЛЯХОМ ВЕДЕННЯ РЕЄСТРУ ДОГОВОРІВ В ЕЛЕКТРОННІЙ ФОРМІ

5.1. Облікова та реєструюча система Товариства ведеться в електронному вигляді шляхом використання відповідного програмного забезпечення, що забезпечує облік споживачів послуг Товариства та здійснює реєстрацію їх операцій.

5.2. Технічне забезпечення Товариства повинно забезпечувати функціонування облікової та реєструючої систем Товариства та створюватись на основі комп'ютерних систем, які можуть забезпечити виконання технологічних операцій з ведення обліку в цих системах.

5.3. Договори про надання певного виду фінансової послуги мають відповідати вимогам Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, статті 6 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та вимогам законодавства, яке регулює окремі види фінансових послуг.

5.4. Облік договорів про надання фінансових кредитів здійснюється шляхом ведення Товариством журналу обліку укладених та виконаних договорів та карток обліку укладених та виконаних договорів (далі - картка обліку).

Журнал обліку укладених та виконаних договорів про фінансові кредити ведеться в хронологічному порядку (окремо за кожним видом послуг) та має містити таку інформацію:

- а) номер запису за порядком;
- б) дату і номер укладеного договору в хронологічному порядку;
- в) повне найменування юридичної особи (прізвище, ім'я по батькові фізичної особи) - споживача фінансових послуг;
- г) ідентифікаційний код за ЄДРПОУ юридичної особи (ідентифікаційний номер фізичної особи (за наявності) - споживача фінансових послуг;
- г) розмір фінансового активу у грошовому виразі згідно з умовами договору про надання фінансових послуг та дату зарахування (перерахування) фінансового активу на поточний рахунок кредитної установи;
- д) дату закінчення строку дії договору (дату анулювання або припинення дії договору).

У разі необхідності юридична особа може доповнити журнал обліку укладених та виконаних договорів додатковою інформацією.

Картки обліку виконання договорів мають містити:

- а) номер картки;
- б) дату укладення та строк дії договору;
- в) найменування юридичної особи (прізвище, ім'я, по батькові фізичної

особи) - споживача фінансових послуг;

г) ідентифікаційний код за ЄДРПОУ юридичної особи (ідентифікаційний номер фізичної особи (за наявності) - споживача фінансових послуг;

г) вид фінансового активу, який є предметом договору;

д) відомості про отримані (видані) грошові кошти та/або фінансові активи, а саме:

- дату отримання (видачі) грошових коштів та/або фінансових активів;
- суму грошових коштів та/або розмір фінансових активів згідно з договором;
- суму винагороди;
- суму інших нарахувань згідно з умовами договору;
- загальну суму та/або розмір фінансових активів, одержаних на дату заповнення картки.

Журнал обліку укладених та виконаних договорів та картки обліку виконання договорів ведеться Товариством в електронній формі з обов'язковим забезпеченням можливості роздрукування у будь-який час на вимогу Держфінпослуг. Кредитна установа зобов'язана забезпечити зберігання електронної форми журналу та карток обліку виконання договорів таким чином, щоб забезпечити можливість відновлення втраченої інформації у разі виникнення будь-яких обставин непереборної сили.

5.5. Договори про здійснення діяльності з надання кредитів а також інші документи, пов'язані з наданням фінансових кредитів зберігаються протягом п'яти років після припинення зобов'язань за договорами. Про виконання зобов'язань за договором сторони зобов'язані скласти акт про виконання умов договору, який підписується усіма сторонами договору. Додатки до договорів зберігаються разом з відповідними договорами.

6. ПОРЯДОК ЗБЕРІГАННЯ ДОГОВОРІВ, А ТАКОЖ ІНШИХ ДОКУМЕНТІВ ПОВ'ЯЗАНИХ З НАДАННЯМ ФІНАНСОВИЙ КРЕДИТІВ

6.1. Договори з часу підписання (укладання) і до передачі їх в архів Товариства зберігаються за місцем їх формування в справах.

6.2. З метою забезпечення збереженості договорів справи повинні перебувати у робочих кімнатах або спеціально відведених для цієї мети приміщеннях, у шафах і столах, що зачиняються.

6.3. Документи, створені за допомогою ПК, зберігаються на загальних підставах.

6.4. Видача договорів (їх копій) у тимчасове користування стороннім особам та установам здійснюється з дозволу керівництва Товариства. На видану справу заводиться картка-замінник справи та/або робиться запис у відповідному журналі, у якій зазначається підрозділ Товариства, яким було

укладено договір, номер договору, дата його укладання, а також кому справа видана, дата її повернення. Передбачаються графи для підписів про одержання і прийняття справи.

6.5. Вилучення документа із справи постійного зберігання забороняється. У виняткових випадках вилучення договору допускається з дозволу керівника фінансової установи з обов'язковим залишенням у справі завіреної копії договору.

6.6. Договори наданих фінансових кредитів групуються у справи після закінчення діловодного року. Справи постійного і тривалого строків зберігання підлягають такому оформленню: підшивання в обкладинку з твердого картону, нумерація аркушів у справі; складання підсумкового напису; складання (у разі потреби) внутрішнього опису документів; оформлення обкладинки справи.

6.7. Договори тимчасового зберігання, сформовані у справи, не підшиваються, аркуші не нумеруються, уточнення елементів оформлення обкладинки не проводиться.

6.8. Визначення документів для знищення і складання провадиться після підготовки описів справ постійного і тривалого зберігання за цей же період; акти про виділення документів для знищення, що не підлягають зберіганню, розглядаються керівництвом Товариства одночасно з описами справ.

7. ПОРЯДОК ДОСТУПУ ДО ДОКУМЕНТІВ ТА ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ, СИСТЕМА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ

7.1. Комерційна таємниця.

7.1.1 Під комерційною таємницею Товариства розуміються відомості, пов'язані з інформацією про фінансові послуги, управлінням, фінансами та іншою діяльністю Товариства, які; не є державною таємницею розголошення (передача, витік тощо) яких може завдати шкоди, його інтересам.

7.1.2 Передача інформації будь-яким третім особам, опублікування або інше розголошення такої інформації може здійснюватися тільки за згодою Директора Товариства.

7.1.3 Порядок визначення переліку відомостей що складають комерційну таємницю Товариства, їх складу та обсягу, порядок захисту визначаються Директором Товариству; з урахуванням вимог чинного законодавства України. Перелік відомостей, що не складають комерційну таємницю, визначається чинним законодавством України.

7.1.4 Поняття конфіденційної інформації про діяльність Товариства та порядок її використання та захисту визначаються Керівником Товариства.

7.1.5 Склад і обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю, порядок їх, захисту визначається в положенні про комерційну таємницю, яке затверджується Керівником Товариства.

7.2. Документи, що не становлять комерційну таємницю і мають вільний доступ.

7.2.1. Не становлять комерційну таємницю:

- установчі документи, документи, що дозволяють займатися підприємницькою чи господарською діяльністю та її окремими видами;
- правила надання фінансових кредитів;
- дані, необхідні для перевірки обчислення і сплати податків та інших обов'язкових платежів;
- відомості про чисельність і склад працюючих, та за професіями й посадами, а також наявність вільних робочих місць;
- документи про сплату податків і обов'язкових платежів;
- документи про платоспроможність;
- відомості, що відповідно до чинного законодавства підлягають оголошенню.

7.3. Обов'язки працівників Товариства.

7.3.1. Обов'язки працівників Товариства щодо нерозголошення комерційної таємниці/конфіденційної інформації встановлюються шляхом підписання співробітником зобов'язання про нерозголошення відомостей, що складають комерційну таємницю/конфіденційну інформацію Товариства.

7.3.2. У випадку звільнення працівників Товариства, що мають доступ до комерційної таємниці Товариства - будь-які носії такої інформації (як в паперовому так і в електронному виді), які знаходились у працівників у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків, повинні передаватися керівництву Товариства.

7.3.3. Працівники Товариства мають бути під розпис ознайомлені з цими Правилами, з положенням про комерційну таємницю Товариства, із змістом відповідальності у випадку розголошення відомостей, що становлять комерційну таємницю Товариства.

8. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА РІЗНОМАНІТНІ ВИДИ ПОРУШЕНЬ ПРИ КРЕДИТУВАННІ

8.1. Товариство вживає заходів по недопущенню порушень при кредитуванні.

8.2. В кредитних договорах передбачається, що Товариство має право на:

- стягнення пені з Позичальника в розмірі не менш 0,5 відсотка від суми заборгованості за кожний день прострочення боргу по кредиту і відсоткам по ньому.
- стягнення штрафу з Позичальника в розмірі до 25 відсотків від розміру використаного не за цільовим призначенням кредиту.

8.3. В кредитних договорах може передбачатися відповідальність Товариства перед Позичальником за несвоєчасне перерахування кредиту у вигляді оплати пені в розмірі 0,5 відсотків від суми несвоєчасно перерахованих коштів за кожний день прострочення у встановленому чинним законодавством порядку.

8.4. Товариство при кожному випадку неповернення кредиту і нарахованих відсотків за користування кредитом зобов'язане вживати заходів по стягненню заборгованості у встановленому чинним законодавством порядку, а у випадку неможливості стягнення заборгованості - ініціювати звернення стягнення на предмет застави у судовому або позасудовому порядку згідно чинного законодавства.

9. ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ЗА НАДАННЯМ КОШТІВ У ФІНАНСОВИЙ КРЕДИТ

9.1. Контроль за здійсненням діяльності з надання коштів у фінансовий кредит здійснює директор Товариства та/або призначений наказом директора відповідальний працівник Товариства, який повинен мати відповідний фаховий рівень, згідно вимогам законодавства України, що регулює відносини у сфері надання фінансових послуг.

9.2. Директор та/або відповідальний працівник Товариства, на якого покладені обов'язки з контролю за наданням коштів у фінансовий кредит, не менш ніж один раз на місяць здійснює перевірку усіх укладених договорів щодо надання фінансових кредитів Позичальникам з метою контролю за дотриманням відповідальними співробітниками Товариства вимог цих правил та чинного законодавства. України, що регулює відносини у сфері надання фінансових послуг.

9.3. Відповідальний працівник згідно з покладеними на нього завданнями контролює і перевіряє фінансово-господарську діяльність Товариства та виконує такі основні функції:

9.3.1. Організовує роботу по проведенню перевірок та інвентаризації, узагальнює наслідки документальних перевірок та інвентаризацій, повідомляє про них Директора Товариства.

9.3.2. Проводить перевірки та інвентаризації фінансово-господарської діяльності, стану збереження коштів і матеріальних цінностей, достовірності обліку і звітності.

9.3.3. Здійснює контроль за усуненням недоліків і порушень, виявлених попередніми перевірками та інвентаризаціями.

9.3.4. Розробляє пропозиції щодо удосконалення контролю, збереження фінансових коштів та матеріальних цінностей.

9.3.5. Матеріали перевірок, інвентаризацій відповідальний працівник надає Директору Товариства.

9.4. За наслідками перевірки директор Товариства та/або експерт Товариства складає акт про виявлення або відсутність порушень з боку відповідальних співробітників щодо здійснення фінансових операцій по оформленню та видачі коштів у фінансовий кредит.

10. СТУПІНЬ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ

10.1. Директор, службовці або призначений експерт Товариства не

можуть брати участь у підготовці та прийнятті рішення на користь установи або підприємства, в якому вони, їх близькі родичі або підприємство, яким вони володіють, мають діловий інтерес.

10.2. При здійсненні операцій з надання коштів у фінансовий кредит, особи, які безпосередньо ведуть роботу з клієнтами, повинні дотримуватися вимог чинного законодавства України, що регулює відносини у сфері надання фінансових послуг. При порушенні цих вимог такі особи несуть адміністративну та кримінальну відповідальність згідно законодавства України.

10.3. У разі виявлення порушень з боку осіб, що безпосередньо здійснюють операції з оформлення та видачі коштів у фінансовий кредит, за вимогою директора така особа негайно повинна виправити виявлені порушення.

10.4. При повторному порушенні, директор Товариства, вправі ставити питання про припинення діяльності цього працівника Товариства на посаді, до розглядання справи про виявленні порушення на загальних зборах учасників Товариства.

10.5. Якщо при розгляді справи виявляється, що порушення здійснено працівником з корисною метою, Директор Товариства повинен передати справу на розгляд в правоохоронні органи. В інших випадках, застосовуються адміністративні покарання.

Усього документів пропито,
пронумеровано, скріплено печаткою та
підписом 22 (Двадцять два) арк.
Генеральний директор
ТОВ «ФХ «КРЕДИТ КАСА»
Калюш А.П.

